

[N. P. Nielsen.]

man, som sagt, ofte Bøder for den Slags Forseelser; men i Fremtiden vil Bøder formentlig blive sjældne, hvis dette vedtages, og jeg har ikke noget imod, at Bestemmelsen skærpes — efter min Mening burde der i saadanne Tilfælde *altid* straffes med Fængsel.

Den foreslaaede Ændring af § 42, 1ste Stykke, om Fradømmelse af Kørekort er jeg ikke sikker paa er skarp nok. Der staar her:

„Har en Fører af et Motorkøretøj under Kørselen været saaledes paavirket af Spiritus, at han ikke har haft det fornødne Herredømme over sine Handlinger, skal Retten til at være eller, saafremt han ikke var berettiget til at føre Motorkøretøj, Retten til at blive Fører frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 6 Maaneder, eller for bestandig; under særlig formildende Omstændigheder kan Frakendelse dog undlades.“

Jeg vil hævde den Opfattelse, at Frakendelse af Kørekortet altid burde ske. Nogle vil maaske sige, at det var en rigoristisk Bestemmelse, fordi Folk i et Øjeblik Letsindighed kan komme til at overtræde Bestemmelserne, men det, der Gang paa Gang sker, synes jeg berettiger til, at Straffebestemmelserne paa dette Omraade skærpes; jeg tror, det vilde have en stor moralsk Virkning.

Til Slut skal jeg udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Justitsminister ikke har lyttet til de stærke Røster i Motorkredse om højere Hastighedsgrænse eller endog om en fuldstændig Fjernelse af Hastighedsgrænsen, saaledes at der kunde køres, som det saa kønt hedder, under Ansvar. Jeg tror nemlig ikke, at Motorfolket herhjemme endnu har — og faar det maaske aldrig — en saadan Kultur og Selvbeherskelse, at det kunde forsvares overfor andre vejfarende at ophæve Hastighedsgrænserne.

Et Spørgsmaal, som ikke er berørt i Lovforslaget, men som jeg dog vil nævne, er, om ikke Aldersgrænsen 18 Aar burde forhøjes. Man vil kunne indvende, og vist med en vis Ret, at unge Mennesker paa 18 Aar undertiden har meget lettere end andre ved at lære Motorkøretøjer at kende og lære at køre; men der er nu ingen Tvivl om, og det gælder i særlig Grad dem, der kører paa Motorcykle, at Ungdommen har Lyst til at komme hurtigt frem, at det Overmod, der naturligt hører Ungdommen til, ofte giver sig Udslag i mægtige Hastigheder, saa det er et Spørgsmaal, om det er rigtigt at overlade ganske unge og umodne Mennesker Køretøjer af en saa farlig Art.

Jeg nævner kun dette Spørgsmaal her, vi kan jo komme nærmere ind paa det i Udvalget, og hvis andre Udvalgsmedlemmer har samme Opfattelse som jeg, kan det overvejes, om man bør forhøje denne Aldersgrænse.

Med disse Bemærkninger skal jeg udtale mit Partis Villighed til gennem en Udvalgsbehandling at medvirke til Lovforslagets Fremme.

Hedelund: De Slutningsbemærkninger, den højtærede Minister fremsatte i sin Forelæggelsestale, er sikkert kun delvis rigtige. Det er rigtigt, at dette Lovforslag vil blive underkastet en meget indgaaende Behandling, fordi det indeholder mange betydningsfulde Spørgsmaal, men jeg tvivler om, at Drøftelsen af disse Spørgsmaal vil sætte Lidenskaberne i Bevægelse, saaledes som den højtærede Minister mente, fordi der skulde herske saa forskellige Opfattelser. Jeg skal føje til, at det vilde vist ogsaa virke noget parodisk, om vi Ordførere vilde bringe Lidenskaberne i Bevægelse, naar Interessen for det foreliggende Emne viser sig at være, saaledes som Tilslutningen til Tingets Møde viser.

Naar jeg ikke tror, der vil blive megen Unighed om hele dette Spørgsmaal, er det for det første, fordi der, saa vidt jeg erindrer, ved Debatten i 1923, da vi begyndte paa denne Lovgivning, ikke fra nogen Side var Lidenskab i Udtalelserne, og det var heller ikke Tilfældet i det Udvalg, der blev nedsat. Endvidere er det jo saaledes, at Kravet om en god Færdselsordning er et alment Krav, hvor de politiske Delingslinier ikke gør sig gældende, og jeg skal i denne Forbindelse nævne den Udvalgsbetænkning, der blev afgivet i 1923, hvor alle Ændringsforslagene var stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Ministeren; kun et enkelt Ændringsforslag, der i og for sig ikke vedrørte selve Færdselsproblemet, var der Unighed om — det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen berørte det før.

Naar der saaledes i 1923 var Enighed blandt Partierne om de Retningslinier, der blev nedlagt i Færdselsloven, vil man ogsaa i Dag staa paa omtrent det samme Standpunkt: thi saaledes som Udviklingen har været i de snart 8 Aar, der er gaaet, vil sikkert ikke et eneste forstandigt Menneske paastaa, at man kunde undvære en Færdselslov, tværtimod, den mægtige Færdselsudvikling, der har fundet Sted i den mellem-liggende Tid, gør en Færdselslov langt mere paakrævet i Dag, end den nogen Sinde før har været.